

Powiększalnik Krokus 66

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1979

Miejsce powstania:
Warszawa, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 860 mm, sze.: 391 mm, gł.: 570 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i
Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane
obektu: domena publiczna. Opis
kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL
(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -
Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 122/VI/32

SŁOWA KLUCZOWE

aparatura naukowa, dokumentacja
techniczna, eksport, fotografia, kopiowanie,
laboratorium, nośnik, obraz, odtwarzanie
obrazu, oświetlenie, pomoce naukowe, prąd,
PRL, propaganda, reklama, sprzęt

fotograficzny, ochrona przeciwpożarowa,
turystyka, wzornictwo polskie, zapis obrazu

OPIS

Powiększalnik fotograficzny Krokus 66 służy do rzutowania i powiększania negatywu zdjęcia na papier fotograficzny w celu otrzymania odbitki. Urządzenie zostało wyprodukowane przez Polskie Zakłady Optyczne (PZO) działające w Warszawie od 1921 roku. Pod koniec lat 60. XX wieku do PZO przyłączono Warszawskie Zakłady Fotooptyczne, rozszerzając produkcję o aparaty i akcesoria fotograficzne. Za projekt powiększalnika odpowiedzialny był zespół projektantów: Zbigniew Orliński, Bohdan Ufnalewski, Wojciech Wybieralski, którzy, w ramach pracy dla Zakładów Artystyczno-Badawczych warszawskiej ASP, zaprojektowali (w latach 1974–1980) dla PZO kilka powiększalników z serii „Krokus”. Urządzenia te produkowano od 1953 roku. Wśród kolejnych, sukcesywnie udoskonalanych wersji, można wymienić: Krokus 2, Krokus 3, Krokus 4, Krokus 35, Krokus 44, Krokus 66, Krokus 67, Krokus 69, Krokus Mini. Model 66 obsługiwał format negatywu 6×9 i 6×6 cm. Aparat posiada komorę na filtry korekcyjne, dlatego w nazwie pojawia się oznaczenie „Color”. Kanciasta bryła powiększalnika była zgodna z ówczesnymi nowymi trendami i upodobaniami estetycznymi użytkowników. Obły kształt obudowy wcześniejszej wersji, czyli Krokusa 3, związany był z wdrożoną przez producenta technologią tłoczenia blachy (gięcie i odlew ciśnieniowy). Unowocześnienie przestarzałej konstrukcji Krokusa i uruchomienie jego produkcji eksportowej było odpowiedzią na ograniczenie dostępu do surowców oraz embargo na podzespoły i technologie, jakie wprowadzono pod koniec lat 70. XX wieku. Opracowanie: Piotr Turowski, Filip Wróblewski